

Hugo Bouter

Drie werelden

‘Wij echter verwachten naar Zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont’.

2 Petrus 3:13

Wij kijken soms terug naar wat achter ons ligt en denken na over onze toekomst: een nieuwe fase in ons leven, misschien een nieuwe studie, een nieuwe baan. Het perspectief van de apostel Petrus gaat nog veel verder, het reikt in feite van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij denkt na over Gods werk in de loop van de eeuwen, vanaf het begin van de schepping tot aan de voleinding bij Christus' wederkomst, ja, tot wat men wel noemt 'de eeuwige toestand', die aanbreekt aan het einde van het duizendjarig Vrederijk.

Petrus noemt die grote goddelijke 'finale' in zijn tweede brief 'de dag van God' en 'de dag van de eeuwigheid' (2 Petr. 3:12,18). Als christenen mogen wij inderdaad zóver vooruitkijken, en bij het lezen van de Schrift kunnen wij ook terugkijken naar het éérste begin, toen God de hemelen en de aarde in het aanzijn riep. De visie van de apostel is veelomvattend, hij bestrijkt:

- (1) De *toenmalige* of de *oude* wereld, die door het water van de zondvloed vergaan is (2 Petr. 2:5; 3:6). Sindsdien is de boog in de wolken het teken dat de wereld, ondanks de zonde van de mens, niet meer door middel van een universele vloed verwoest zal worden (Gen. 9:11vv.).
- (2) De *tegenwoordige* hemelen en de aarde, die bewaard worden voor het oordeel door middel van [het] *vuur* aan het einde van 'de dag des Heren', d.i. de komende oordeelstijd inclusief de Christusregering (2 Petr. 3:7,10; vgl. Openb. 20:4).
- (3) De *toekomstige* nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont, d.i. de eeuwige toestand die wij verwachten en waarvan wij de komst zelfs mogen verhaasten door onze godvrezende wandel (2 Petr. 3:11-14). In het Vrederijk zal de gerechtigheid *heersen*, in de eeuwige toestand zal alles in volkomen harmonie met God zijn – Hij is dan alles en in allen (1 Kor. 15:28) – en zal de gerechtigheid in de nieuwe hemelen en op de nieuwe aarde *wonen*.

Laten wij onszelf afvragen wat het doel van ons leven is. Voor wélke wereld leef ik eigenlijk, voor de huidige wereld die voorbijgaat (1 Kor. 7:31; 1 Joh. 2:17), of voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die voor altijd zal standhouden (Openb. 21:1,5)? Leven wij inderdaad in het licht van de eeuwigheid? Als gelovigen, als mensen die *in Christus* zijn, vormen wij in feite nu al een stukje van die nieuwe schepping (2 Kor. 5:17). Is dat aan ons te zien? De wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, *blijft* tot in eeuwigheid. Wij weten dat niets hier blijvend is, maar alles wat wij doen uit liefde tot Jezus, zal eveneens *blijven* bestaan.

© Oude Sporen 2007